Izabella Kłosińska w *Złocie Renu*

Izabella Kłosińska

Należy do grona najwybitniejszych solistek Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie na przełomie XX i XXI wieku. W 2000 roku za pamiętną kreację partii Cio-Cio-San w wyreżyserowanej przez Mariusza Trelińskiego *Madama Butterfly* otrzymała prestiżową nagrodę im Andrzeja Hiolskiego. W rankingu „Artyści na topie" w grudniu 1996 wybrana została „Divą Roku". Melomani Detroid i Buffalo mogli podziwiać jej wokalny kunszt w partii Roksany w amerykańskich realizacjach *Króla Rogera* Karola Szymanowskiego. Estrada legendarnej sali koncertowej Concertgebouw w Amsterdamie była miejscem, gdzie wystąpiła w koncertowym wykonaniu *Trojan* Hectora Berlioza. Wzięła też udział w amerykańskim prawykonaniu oratorium *Święta* Ludmiła Dvořáka na estradzie Carnegie Hall w Nowym Jorku (1992). Wystąpiła w przedstawieniu *Traviaty* inaugurującym działalność nowego gmachu opery w Daegu w Korei

Południowej Do Korei wróciła by w Seulu zaśpiewać partię Liu w *Turandot*. Była pierwszą polską Ewą w *Raju utraconym* Pendereckiego wystawionym w grudniu 1993 roku na scenie Teatru Wielkiego w Warszawie oraz Marią w *Simone Boccanegra* Verdiego zrealizowanym na tej samej scenie 9 grudnia 1997 roku. Od 2005 roku śpiewała w Säo Paulo w Brazylii wykonując między innymi partię Giorgetty w *Płaszczu* oraz tytułową partię w *Siostrze Angelice* w Tryptyku Pucciniego. Nieco wcześniej śpiewała tę partię w Utrechcie. W tym samym czasie podziwiana była w Caracas w Wenezueli i Operze w Skopje w Macedonii. Należy do grona ulubionych śpiewaczek Krzysztofa Pendereckiego, w którego dziełach wielokrotnie śpiewała partie sopranowe, nie tylko w kraju, ale też za granicą. W 1997 roku brała udział w europejskim prawykonaniu *Siedmiu bram Jerozolimy* Pendereckiego na estradzie Filharmonii Narodowej, dwa lata później na tej samej estradzie śpiewała w jego Credo.

Izabella Kłosińska jest warszawianką i z tym miastem związana była jej muzyczna edukacja, której finałem jest dyplom PWSM z wyróżnieniem i nagroda im. Kazimierza Czekotowskiego. Będąc studentką III roku w 1978 roku zadebiutowała partią Zofii w *Halce* w warszawskim Teatrze Wielkim, z którym po ukończeniu studiów związała się na stałe. Pierwszą swoją premierę zaśpiewała 14 grudnia 1980 roku, była to *Cyganeria* Pucciniego, w której kreowała role Musetty. Tak rozpoczęła się jedna z najbogatszych karier w powojennych dziejach polskiej wokalistyki. W dorobku artystycznym Izabelli Kłosińskiej jest ponad 40 głównych ról operowych oraz równie bogaty repertuar oratoryjno-kantatowy, obejmujący dzieła od baroku po muzykę współczesną.

Izabella Kłosińska w *Weselu Figara*

Izabella Kłosińska w *Strasznym dworze*

Bywalcy Teatru Wielkiego oklaskiwali ją między innymi jako dziewczęcą Małgorzatę w *Fauście* Gounoda, tragiczną Violettę w *Traviacie*, kruchą Mimi w *Cyganerii* i nieszczęśliwą Liu w *Turandot* Pucciniego oraz Sophie w *Wertherze* Masseneta, Zofię w *Kawalerze z różą* Straussa, Marię w *Mazepie* Czajkowskiego. Brała udział w polskiej premierze opery *Litwini* Ponchiellego, było to wykonanie koncertowe, w którym śpiewała partię Aldony (20 listopad 1996). „ ... prawdziwy triumf zaś odniosła Izabella Kłosińska, która w trudnej i rozbudowanej partii Aldony, a zwłaszcza w ogromnej partii monologu z trzeciego aktu opery zachwycała blaskiem i piękną barwą swego sopranu (cóż za wspaniałe brzmienie w niskim, piersiowym rejestrze), a także przejmującą siłą ekspresji." – napisał po tym wykonaniu Józef Kański (*Ruch Muzyczny* nr 28 z grudnia 1996). Równie wiele uznania przyniosła jej rola Freji w *Złocie Renu*, pierwszej części *Pierścienia Nibeluna* Wagnera oraz stylowo zaśpiewana partia Paminy w *Czarodziejskim flecie* Mozarta. Odnosiła sukcesy jako dramatyczna Amelia w *Balu maskowym*, nieszczęśliwa Elżbieta w *Don Carlosie* oraz liryczna, pełna wdzięku Desdemona w *Otellu* Verdiego. „Dramatycznym nerwem błysnęła też Izabella Kłosińska w roli Amelii. Jej aksamitny, perfekcyjnie prowadzony głos zdradza ostatnio oznaki zmęczenia. Tym razem jednak, mimo, że to rola niełatwa – bardziej na sopran spinto, a nie czysto liryczny – Kłosińska trafiła w dziesiątkę." – napisał po warszawskiej premierze *Balu maskowego* Bartosz Kamiński w *Życiu* z 28 kwietnia 1998 roku.

Jednocześnie występowała gościnnie na niemal wszystkich scenach operowych i estradach koncertowych w kraju. W Operze Krakowskiej śpiewała w *Xerxesie* Haendla, w Operze

Izabella Kłosińska jako Madama Sembrich-Kochańska

Izabella Kłosińska jako Madama Butterfly

Bałtyckiej w Gdańsku i Operze Bydgoskiej oklaskiwano ją jako Mimi w *Cyganerii*. Sporo kart historii w jej karierze zapisały występy zagraniczne, by wymienić Amsterdam, Utrecht, Eindhoven, Lipsk, Drezno, Berlin, Zurych, Berno, Londyn, Glasgow, Watykan, Tallin, a także Korea Południowa, Japonia, Wenezuela, Brazylia i Stany Zjednoczone.

Równie imponujący jest dorobek estradowy tej śpiewaczki, dysponującej bogatym repertuarem oratoryjno-kantatowym. Szczególnie cieniono ją za wykonanie partii sopranowej w *Requiem* Mozarta i Verdiego. W dziele tego pierwszego podziwiano ją w Hanowerze, Dortmundzie i Hamburgu oraz dwukrotnie z London Chamber Orchestra. W mszy Verdiego oklaskiwano ją w Warszawie, Amsterdamie. Warszawscy melomani oklaskiwali Izabellę Kłosińską w *II Symfonii* G. Mahlera pod batutą Jerzego Semkowa i *VIII Symfonii* Mahlera pod dyrekcją Grzegorza Nowaka, ponadto w *Stabat Mater* Szymanowskiego i *Te Deum* Brucknera. Pozostając przy tym repertuarze warto jeszcze wspomnieć o *III Symfonii Pieśni żałosnych* H. M. Góreckiego, którą wykonywała w holenderskim Maastricht oraz francuskim Bayonne. Jest też cenioną wykonawczynią muzyki współczesnej czego wielokrotnie dowiodła na Warszawskiej Jesieni oraz Festiwalu Muzyki Współczesnej w hiszpańskim Alikante.

Od kilku lat zajmuje się również działalnością pedagogiczną w Uniwersytecie Muzycznym im. Chopina w Warszawie.

MAESTRO
www.maestro.net.pl

©Adam Czopek
adamczopek@poczta.onet.pl